Nro. 291.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 13. Lipca 1816.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Obwieszczenie.

Z wydziału Sekretaryatu Jeneralnego. Względem Osób Orderem Krzyża Woyskowego ozdobionych.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Na mocy zlecenia Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, d. d. 30. Maia b. r. mi udzielonego postępuiąc, Obwieszczenie Kommissyi Woyny względem podawania się Osób ozdobionych Orderem Krzyża Woyskowego do Kontrolli Generalnéy, na ten przedmiot w Kommissyi Woyny ustanowionéy d. d. 4. Maia b. r. wydane, w słowach:

OBWIESZCZENIE.

Kommissyia Woyny w zamiarze ułożenia Kontrolli ogólnéy osób, orderem krzyża woyskowego Polskiego ozdobionych, i w chęci zapobieżenia nadużyciom w noszeniu téy ozdoby wkraść się mogącym, niemniéy dla powzięcia dokładney wiadomości, ile się znayduie osób prawo maiących do pobierania pensyi, do złotego lub srebrnego krzyża przywiązanych, wzywa JWW. Jenerałów, Officierów, Podfficierów i Zołnierzy, niemniey Urzędników administracyi woienney teraznieyszą organizacyią nieobiętych, iako też tych, ktorzy dawniey dymissyią swoię otrzymali, iżby dla umieszczenia ich w rzeczoną Kontrollę na ten cel sporządzoną, patenta swoie, lub dowody prawo daiące do noszenia krzyża, w oryginałach, albo też przez Notaryusza Publicznego w zawidzianych kopiiach, pod adressem Kommissyi Woyny przesyłali.

Gdy wiadomo iest Kommissyi, iż wielu Officierów w czasie woyny Patenta na ozdoby woyskowe potracili, lub też na przyznane im krzyże takowych nie odebrali; przeto Kommissyia ostrzega, iż niemaiący patentu, udowodnić posiadanie krzyża może:

1. Wyiątkiem z Kontroll jeneralnych dawnego Ministeryium Woyny Xięstwa Warszawskiego, w Biórach Kommissyi Woyny znayduiących się, które za-

wierałą imiona wszyſtkich osób, orderem krzyża woyskowego do roku 1812. ozdobionych.

2. Swiadectwem Rad Gospodarczych pułków byłego Xięſtwa Warszawskiego, iż w czasie pobytu swego w pułku, order krzyża woyskowego nosił.
3. Swiadectwem Rad pułkowych w czasie kampanii roku 1812. i 1813. wyznaczonych dla podania zasłużonych do krzyża, iako w Liście imienney ś. p. JO. Xięciu Poniatowskiemu Naczelnemu Wodzowi był przedſtawionym, i przez tegoż potwierdzonym zoſtał.

Kommiſſyia Woyny do dnia 1. Września od osób w kraiu będących, a do dnia 1. Grudnia r. b. od tych, co za granicą się znayduią, przyymować będzie wszelkie dowody, daiące prawo do noszenia krzyża woyskowego, zaszczyconych tą ozdobą zapisze w Kontrollę na to sporządzoną, i imiona ich umieścić, na wzór innych orderów kraiowych, w kalendarzykach politycznym i woyskowym, w przysłych latach wychodzić maiących, zaleci.

Osoby nieposiadaiące patentów, po udowodnieniu prawa do noszenia krzyża, odbiorą od Kommiſſyi świadectwa, zaſtępuiące mieysca patentu.

Każden niezgłaszaiący się w oznaczonym powyżey czasie sam sobie przypisze, iż w liście zaszczyconych orderem krzyża woyskowego zapisanym nie zoſtał, a przeto podpadnie wątpliwości posiadania onegoż, i pociągnieniu do tłumaczenia się, iakiém prawem go posiada, gdy Kommiſſyia Woyny nie omieszka skutecznych użyć środków do zapobieżenia w tym przedmiocie wcisnąć się mogącym nadużyciom.

w Warszawie, dnia 4. Maia 1816 r.

Miniſter Prezyduiący J. WIELHORSKI.

Sekretarz Jeneralny Kommiſſyi Woyny Pułkownik Nowicki.

do powszechnéy wiadomości podaię, i aby we wszyſtkich Gminach trzy razy ogłoszoném było, WW. Woytom i JJPP. Burmiſtrzom ninieyszém polecam. Płock, dnia 1. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Z wydziału administracyinego Sekcyi II. Względem pożarów w borach Narodowych zdarzaiących się, pászenia bydła i t. p.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Zarządzenie przez Konserwatora lasów Narodowych obiazdu Płockiego, na dniu 15. Kwietnia b. r. wydane, i przez Urząd leśny Sierpski mi kommunikowane, w słowach:

Zastępuiący obowiązki Konserwatora lasów Narodowych obiazdu Płockiego.

Gdy wszyſtkie wypadki, przez które lasy Narodowe uszkodzone bydź by mogły, należą do Policyi lasowéy, i powinnością każdego Urzędnika ieſt dla odwrocenia takowych szkod wszelkiego dołożyć ſtarania, przeto naſtępuiące kommunikuię Urządzenia, do których iak nay-

ścisléy się stosować i takowe z Ambon Pospolstwu ogłosić należy. Zobowiązuie się Urząd leśny, aby zaraz po odebrania ninieyszego wezwania, wezwał WWXX. Proboszczów do ogłoszenia takowych i strażnikom iak naymocniéy przypominaiąc im wykonaną przysięgę zalecił dopełnienie ściśleysze.

A. Co do Pożarów.

Reskrypt JW. Ministra Spraw wewnętrznych d. d. 24. Maia 1808 r. w całéy swéy osnowie Pospolstwu z Ambon i Strażnikom zaś przy rapporcie przeczytanym i Naddzierżawcom kommunikowany bydź powinien, z wezwaniem, aby iak naymocniéy zalecili gromadom podwładnym przy zdarzaiącym się pożarze, natychmiast choćby nie wezwani byli, do ratunku pospieszyć.

B. Co do Paszenia bydła.

§. 1. Urząd leśny w każdym obrębie wyznaczy mieysca, w którym bydła paść niewolno, i takowe mieysca tykami oznaczyć powinien, ktoby zaś bydło pasł w mieyscach zakazanych, będzie pociągnięty do kary Złt. pol. 4. od sztuki rogatego bydła i koni, po Złt. pol. 2. od sztuki nierogatego bydła.

§. 2. Każdy W. Dzierżawca i włościanie Dóbr Narodowych, maiący prawo do wolnego paszenia, obowiązani są Urzędowi leśnemu oznaymić o ilości bydła, tudzież rewersować się, że za wszelkie szkody przez ich Pasterzów podsuszeniem i obcerklowaniem drzewa, lub rozniecenieni ognia wyniknąć mogące, będą odpowiedzialnemi, które rewersa w Aktach Urzędu leśnego zachowywane bydź powinny, inaczéy paszenie bydła im zabronionėm będzie.

§. 3. Każda Wieś maiąca wolność paszenia, powinna utrzymywać Pasterza, którego nazwisko podać obowiązana będzie Urzędowi leśnemu, tenże zaś wyda zaświadczenie Pasterzowi udowodniaiące zezwolenia do paszenia bydła. Ktokolwiek bez takowego zaświadczenia w boru znalezionym zostanie przy paszeniu bydła, iako szkódnik lasowy fantowanym będzie, i za każdą sztukę zapłaci karę wyżéy wyznaczoną. Rozumie się przez się, iż pod żadnym pozorem niewolno iest dzieciom po borach paść bydła.

§. 4. Każdy przez Urząd leśny zaświadczeniem opatrzony Pasterz, czy to należy do WW. Dzierżawców, czy to do gromad, obowiązany iest psom przywiązać do szyi drążek, dwie stopy długości, dwa cale grubości. Pies bez drążka zastrzelonym zostanie.

§. 5. Koz zupełnie niewolno paść po borach, które podług ogólnéy instrukcyi bez względu zabite, lub na rzecz Skarbu sprzedane bydź maią.

C. Względem Krudunków i Nowin.

§. 1. Ktokolwiek bez wyraźnego pozwolenia Urzędu leśnego poważy się uprzątać Nowiny, lub zasiać zakazane i wichami zatknięte mieysca, będzie uważany za defraudanta, traci narzędzia gospodarcze i zboże na tych mieyscach wysiane, bez względu zatradowaném lub na rzecz Skarbu zabraném będzie.

§. 2. Gdy sprawca Nowiny nie był wiadomy i wyśledzonym bydź by niemogł, cała gromada Wsi, z którą graniczy drzewo wysuszone, obcerklowane lub Nowina uprzątnioną została, za takową szkodę będzie odpowiedzialną.

D. Względem Materyałów do ogrodzenia.

Gdy co rok tysiące kóp naypięknieyszéy młodzieży marnotrawione bywaią przez ogrodzenie, przeto podaie się do publicznéy wiadomości.

§. 1. Że każdy, który bez wyraźnéy Assygnacyi Urzędu leśnego wycina, żerdzie łaty lub tyki, lub iakiekolwiek materyał, uważanym będzie za defraudanta, a gdyby nawet niebył w boru fantowany, na mieyscu przez Strażników fantowanym bydź powinien.

§. 2. Każda Gmina udać się powinna do Urzędu leśnego o uzyskanie Assygnacyi na materyał do ogrodzenia, tenże zaś wyznacza mieysca, z których materyał wzięty bydź powinien, spisawszy Konsygnacyą przez W. Naddzierżawcę potwierdzoną, którą poda W. Podinspektorowi do zaassygnowania. Suszki wszelkiego gatunku, leżaki, gałęzie i wierzchi na takowy przedmiot wydane bydź powinny.

§. 3. Do ogrodzenia Ogrodow tylko chrust i kołki z gałęzi, tudzież wierzchy pozostałe po wycinaniu drzewa na spław, użyte bydź powinny.

§. 4. Gdyby zaś żadnym sposobem chrustem ogrodzić niemożna, dla niedostatku takowego grodzący płoty obowiązani są słupki z pozostałych wierzchow opaliwszy, stawić i płoty ciesanemi łatami lub żerdziami na lat przynaymniéy 15. stałe założyć, vide §. 2. względem suszek.

§. 5. Gdyby zaś na tym zbywało, osikowe, brzozowe i olszowe tyki do grodzi wydane bydź by mogły z mieysc przeznaczonych lub z kątow i klinow przedlasowych, ktore dobrze przymocowane bydź

maią, aby na kilka lat służyć mogły, tudzież z zbytnich gęstwin borowych, iednak zawsze drzewka słabsze, a to pod okiem Officyalisty lasowego oszczędzaiąc młodzież należytego wzrostu czyniącą.

§. 6. Wszystkie nie potrzebne płoty i wygony skassowane bydź powinny, a gdyby się postrzegło, że takowe mieysca są zagrodzone, każdy posiadacz tych będzie fantowany i iako defraudant ukarany.

§. 7. Urząd leśny i Officyaliści podwładni za nieuskutecznienie przepisow tych będą odpowiedzialnemi.

Spodziewam się przy tém, że sami Officyaliści lasow Narodowych przyłożą się do takowego Urządzenia i dadzą przykład tak dla Dzierżawcow iako i włoscian.

w Dąbrowie, dnia 15. Kwietnia 1815.

(podpisano) *Merbeller.*

ninieyszém do publiczney mieszkańcow Departamentu mey Administracyi powierzonego podaiąc wiadomosci i stosowania się, zalecam wszystkim WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, aby takowe w Gminach swych zwyczaynym zposobem ogłosili, z ostrzeżeniem, że każdy postępuiący w brew niniejszemu obwieszczeniu, karom przepisanym nieochybnie ulegać będzie, niemniey aby dopełnienie ogłoszenia przed respective właściwemi Podprefektami udowodnili.

Płock, dnia 7. Czerwca 1816.

A. Suniński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Na dniu 30. m. z. wydarżony w Powiatowym mieście Brześciu okropny Pożar, obrócił w porzynę 44. dymów, procz zabudowan przy nich gospodarskich, a przez to 77. blisko familiy zniszczywszy maiątki, do nayubozszego stanu przywiodł; tak dalece: że dziennego nawet wyżywienia onych pozbawił; nieszczęśliwi ci wzywaią od bliźnich swych współziomków łaskawego wsparcia, w nadziei, iż go w towarzystwie ludzkim niezawodnie znaydą; ktokolwiek bowiem pomni, że los nieszczęśliwych dziś dotykaiący, iutro iemuż samemu przytrafić się może, zechce zapewne z radością udzielić wsparcia w mierę swéy możności i sposobów.

Tym końcem dasze wspaniałe i na nieszczęścia bliźniego tkliwe, dary dobroczynności swéy zechcą składać u Urzędników Gminnych, iakiemi są Burmistrze i Woyci, ci zaś takowe wraz z załączeniem wyszczególnienia darów, i daiących, odsełać ie będą do właściwego W. Podprefekta, ktory za zebraniem znaczney ilości, (przy stosownym rapporcie) do biora Prefektury przesłać niezaniedba, zkąd nieszczęśliwi w miarę upływu, oraz poniesionych szkod, składką tą dobroczynną wspomożeni zostaną.

Ninieysze wezwanie, ażeby każdego wiadomości doszło, WW. Woyci i JPP. Burmistrze sposobem zwyczaynym w Gminach swych, równie i przez Ambony wszech wyznan ogłoszą, i że się tak stało przed respective W. Podprefektem udowodnią. Płock, dnia 5. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Generalny Inspektor Mennicy.

Uwiadamia Publiczność, iż w Departamencie Płockim dostrzeżone zostały fałszywe dziesięciogroszowki Xięstwa Warszawskiego z r. 1813.

1. Takie, iakie odkryte były dawniéy w Departamencie Kaliskim, a względem których Publiczność ostrzeżona była dnia 1. Marca r. b. w gazecie pod dniem 2. Marca Nr. 18. Opis ich dla większéy każdego baczności, powtarza się.

„Litery w napisie 10 groszy, są nieco grubsze, nie tak ostro bite, iak na prawdziwych: litera S. iest trochę większa, a litera Y. zawsze iak gdyby zalana u wierzchu "

„Herb Xięstwa Warszawskiego bardzo nie wyraźnie i niezgrabnie iest wybity, orzeł w nim Polski wydaie się iak gdyby zalany, głowa iego zbyt wielka, a dziob otwarty, nad głową dostrzedz niemożna Korony z krzyżem, lecz są tylko dwa znaczki: Korona nad herbem nieforemna, pieniądze te są z mosiędzu, lekko posrebrzane."

2. Drugi rodzay fałszywych dziesięciogroszowek, spostrzeżonych w Departamencie Płockim, rozróżniać można przez następuiące znaki.

Z strony napisu 10 groszy kropki na około będące są wielkie, i bardzo wypukło, iest ich tylko 34, gdy na dobrych dziesięciogroszowkach iest ich zawsze 40., w napisie groszy litera O. iest wcale niewydatna, a w liczbach oznaczaiących rok 1813 obie iednostki są zalane.

Z strony Herbu Xięstwa Warszawskiego orzeł Polski wydany nieco w stecz cofaiący się, nogi iego są iak zalane, kropki na około będące, są roźnéy wielkości, wcale nieforemna, i iest ich 52., a tylko 40. bydź powinno: gęstość więc, z iaką są iedne przy drugich, łatwo uwagę każdego nawet bez zadawania trudności sobie w ich rachowaniu ściągać może; pieniądze te są z mosiędzu, który w blado żołtym kolorze przez posrebrzanie przebiia się.

Wzywa się wszystkie Władze skarbowe i policyine do dawania baczności na kurs wyżéy spisanych fałszywych dziesięciogroszowek, wcelu ukarania winowayców, i ochronienia Publiczności od szkody. w Warszawie, dnia 17. Maia 1816.

(podpisano) *Bieńkowski.*

Podprefekt Powiatu Radzieiewskiego.

Dnia 24./25. Czerwca r. b. skradziono na Słonawach pod Raciążkiem klacz dereszowatą, lat 6. maiącą z zrzebięciem, i ogierka gniadego ieszcze roku niemaiącego bez odmiany, z uzdzienicami i Szlami

rzemiennemi. Ktoby o tych koniach miał wiadomość, zechce donieść podpisanemu Podprefektowi. Radzieiewo, dnia 2. Lipca 1816.

Łukawski.

Podinspektor Dóbr i Lasów Narodowych Okręgu Płockiego.

Stosownie do polecenia Wysokiéy Dyrekcyi Generalnéy Dobr i Lasow Narodowych, reskryptem daty 18. Czerwca 1816 r. Nr. 615. uwiadamia ninieyszém wszystkich Possessorow Dóbr Narodowych Okręgu Płockiego, tak dawnieyszych iako i teraznieyszych, iż tak Kommissya Centralna likwidacyina, iako też Rady Prefekturalne pozostałych Departamentow wezwanemi zostały, iżby w moc Uchwały Namiestnika Krolewskiego, z dnia 20. Lutego 1816. stanowiącéy, iż ostateczny obrachunek z Possessorami Dobr Narodowych przez Dyrekcyą Generalną ma bydź uzupełniony, niemniéy, iż odtąd żadnego rodzaiu pretensye, ani poprzedniczemu rozpoznaniu Rad Prefekturalnych, ani następnemu uznaniu Kommissyi Centralnéy likwidacyinéy niepodlegaią, natychmiast zgłaszaiącym się Possessorom Dobr Narodowych Akta i dowody tychże własnością będące do obrachowania się koniecznie potrzebne, a należące do Interessow, ktore albo przez Rady Prefekturalne do téy chwili Kommissyi Centralnéy likwidacyinéy w moc Dekretow Krolewskich z dnia 13. Maia 1808., 16. Czerwca 1809. i 26. Czerwca 1811. niebyły przedstawionemi, alboliteż przez Kommissyą Centralną likwidacyiną ostatecznie dotąd rozstrzygniętemi niezostały, czyli na ktore strony zaświadczeń stosownie do Dekretu Nayiaśnieyszego Pana z dnia 16. Marca 1809. §. 12. od Kommissyi Centralnéy likwidacyinéy nieuzyskały, wydawać raczyły. Z tego więc powodu JJPP. Possessorowie Dobr Narodowych o dowody, ktorychby ieszcze w ręku swych nieposiadali, wcześnie wystarać się zechcą, gdyż w przeciwnym razie, ieżeliby w czasie oznaczonym, to iest: do ostatniego Sierpnia r. b. obrachowani niebyli, winę z wszelkich ztąd wynikłych złych skutkow sami sobie przypiszą. Płock, dnia 30. Czerwca 1816.

Paprocki.

Pisarz Aktowy Woiewodztwa Płockiego.

Stosownie do Wyroku Prześwietnego Trybunału Woiewodztwa Płockiego, w dniu 2. Grudnia r. z. nastąpionego, Akt Rady Familiynéy pod dniem 25 Październik r. t. w Sądzie Pokoiu Powiatu Wyszogrodzkiego, w Interessie nieletnich Sobańskich, sprzedaż nieruchomości po Janie Sobańskim, w Czerwińsku znayduiącéy się, determinuiący, po-

twierdzaiącego niżéy podpisanego Pisarza do odbycia licytacyi tak co do przygotowawczego przysądzenia, ktora w Czerwińsku dnia 23. Kwietnia r. b. na fundamencie obwieszczeń prawnie dopełnionych, na rzecz Jozefa Wieczfinskiego co do stodoły, Chlewa z placem i drugim pustym, na rzecz zaś Mateusza Kamińskiego, co do gruntu iako więcéy nad taxę daiących, w protokule warunki licytacyine obeymuiącym nastąpiło upoważniaiącego, téyże saméy pozostałości Sukcessorow Jana Sobańskiego, w pierwszym i drugim małżeństwie płodzonych, iako to: Domicelli Jozefa Wiecinskiego, Antoniny Mateusza Kamińskiego małżonkow, Agnieszki, Hilarego i Apolinara małoletnich Sobańskich, ktorych opiekunowie Kazmierz Sobański stryi, Maryanna z Wycińskich, z powtornego Szlubu Wrzesińska matka, w Czerwińsku gdzie i Sukcessorowie nieletni mieszkaią, tamże w Czerwińsku Powiatu Wyszogrodzkiego sytuowanéy, a na wprzod stodoły i chlewa z placem poczynaiącym się od wisły od wschodu Emiliana Dzięgelewskiego, od zachodu Stachowskiego, tudzież drugiego placu narożnego pustego, do Klasztoru Czerwińskiego dochodzącego, daléy płosek dwoch, iednéy z zagonow iarych dwoch, od Bożéy Męki mieysca zwanego ciągnącéy się do granicy Jonikowskiéy, płuski drugiéy zagonow czterech iarych, zaczynaiącéy się od drogi Wyszogrodzkiéy, ciągnącéy do granicy Jonikowskiéy, dzien 31. miesiąca bieżącego i roku, do odbycia terminu licytacyinego czyli stanowczego przysądzenia, niżéy podpisany Pisarz w Płonsku w Kancellaryi swéy, to iest w domu pod Nr. 22. deklaruie.

Płonsk, dnia 4. Lipca 1816. *Sadkowski.*

Niżéy podpisany Pisarz Aktowy Woiewodztwa Płockiego, w Płonsku mieszkaiący, oświadcza P. Publiczności, iż z rezolucyi P. Trybunału cywilnego I. Instancyi Departamentu Płockiego, dnia 25 Listopada r. z. 1815. wydanéy, licytacyą maiątku nieruchomego i ruchomego, na mieście Sochocinie w Powiecie i Woiewodztwie niniéyszém będącego, po niegdy Stefanie Stanisiewskim pozostałego, przez Urząd policyiny miasta Sochocina dnia 6. Czerwca 1815 r. spisanego, nakazaiącéy termin téyże licytacyi na dzien 27. m. b. przez siebie w mieście Sochocinie, w mieyscu téyże pozostałości odbydź mianą determinuie, ktory termin przez ogłoszenie Dziennika w pobliższych parafialnych Kościołach P. Publiczności doniesionym mieć chce. Płonsk, dnia 5. Lipca 1816.

P. Budny, P. A. W. P.

Dodatek

DODATEK
do
Dziennika Departamentowego pod Nrm. 291.

Obwieszczenie.

(Dalszy ciąg Regulaminu Solnego.)

TYTUŁ II. Przepisy dla Komor Celnych.

§. 8. Żadna z komor pogranicznych celnych nie ma mocy expedyowania do kraiu soli bez wyraźnego paszportu od Kommissyi Przychodów i Skarbu. Paszporta na wprowadzenie soli do Magazynów potrzebnéy, udzielane tylko będą Entrepryzie dzierżawnéy.

§. 9. Komory pograniczne solne do expedyowania soli dla Entrepryzy za paszportami, ustanowione i upoważnione są:

w Woiewodztwie Krakowskim.

1. Opatowiec.
2. Igołomia.
3. Modrzeiów.

w Woiewodztwie Lubelskim.

4. Krzeszów.
5. Kryłów.
6. Tomaszów.

w Woiewodztwie Kaliskim.

7. Zagorowo.

w Woiewodztwie Płockim.

8. Nieszawa.

w Woiewodztwie Łomżynskim.

9. Kiduły.

Na inne Komory bez upoważnienia Kommissyi Przychodów i Skarbu, sol prowadzoną bydź nie może.

§. 10. Expedycya soli na granicy przez komory wyżéy wyrażone odbywaną będzie w tym sposobie:

a) Jak tylko transport wodny lub lądowy na granicy stanie, każdego Sol prowadzącego będzie obowiązkiem podać iasną deklaracyą w tych szczegółach:

Za iakim paszportem d. d. et Nro. Sol wprowadza, iakiego gatunku iest ta Sol.

Wiele w szczególności beczek, bałwanów lub kruchów i iakiéy wagi.

Wiele w ogólności podług wagi rachuiąc obrachowanych bydź powinno centnarow berlinskich, rachuiąc na każdy centnar berlinski 110. funtow berlinskich.

Do ktorego magazynu sol ta iest przeznaczona, w iakiéy liczbie beczek i centnarow na beczkach, kruchach lub bałwanach wyrachowanych.

b) Po otrzymaniu takiéy deklaracyi, komora graniczna natychmiast przedsięweźmie rewizyą soli probowaniem wagi beczek i dochodzeniem, czyli w beczkach sama tylko sol, a nie inne iakie towary znayduią się.

c) Gdyby nadspodziewanie zamiast soli w beczkach inne iakie towary znalezione były, te bez względu zostaną skonfiskowane, sól zaś przy ktoréy takie towary znalezione były, iako produkt na potrzeby kraiu prowadzony, do mieysca iéy przeznaczenia wolno puszczona będzie, ieżeli przyzwoicie deklarowaną była.

d) Aby uyść wszelkich sprzeczek o wagę na beczkach obrachowywać się maiącą, obwieszcza się, że

Soli kamiennéy szybikowéy i zielionéy w beczkach całych po funtow berlinskich 660. ważących, rachuie się beczka za centnarow 6.

Soli kamiennéy szybikowéy i zielionéy w połbeczkach po funtow berlin. 330. ważących, rachuie się beczka za centnarow 3.

Sol Samborska Warzonka w beczkach troiakich: Beczka po funtow 165. ważąca, rachuie się za centnar 1. funt. 55.

Beczka teyże soli po funtow 110. ważąca, rachuie się... za centnar 1.

Beczka teyże soli po funtow 82 1/2 rachuie się za funtow...... 82 1/2.

Soli Liwerpolskiéy w beczkach po funtow berlin. 303 3/4. ważących, rachuie się beczka za centnarow 2 funt. 83 3/4.

Sol Liwerpolska w beczkach po funt. berlinskich 405. ważących, rachuie się beczka za centnarow 3. funt. 75.

e) Gdyby odmiana beczek w ktorym gatunku soli kiedy nastąpić miała, lub prowadzący sol wprowadzał gatunek beczek powyżéy nie obięty, a przez to waga beczek do tego gatunku soli używanych, niebyła znana, będzie obowiązkiem prowadzącego sol, w podanéy swéy deklaracyi komorę o tém uwiadomić, a ubywaiąca waga beczki dodawaną lub uymowaną będzie.

f) Sol Kamienna w bałwanach i kruchach w powyższém wyrachowaniu wagi niepomieszczona, na granicy ważoną bydź musi dla tego, że iéy waga systematyczna ustanowioną bydź nie może.

§. 11. Wszelkie opłaty celne lub potoczne na granicy praktykowane od soli wprowadzać się maiącéy, znoszą się, i pobierane bydź nie maią przez Komory wyżéy wyrażone pod żadnym tytułem lub nazwiskiem.

§. 12. Prowadzący Sol, po odbytéy w powyższym sposobie Expedycyi uzyska kwit Celny dowodzący odbytą rewizyą, ktory w każdym Urzędzie Celnym lub Konsumpcyinym, ktorędy Sol do mieysca swego przeznaczenia przechodzić będzie, okazany bydź powinien. Kwitow zaś tych tyle bydź winno, na wiele partyi podług deklaracyi prowadzącego, Sol do rożnych mieysc dzielić się będzie. Szczegoły kwitu takie bydź maią:

a) Imie i nazwisko prowadzącego.
b) Za iakim paszportem z daty i Numeru.
c) Wielie soli zadeklarował i do ktorego mieysca.

Z takim wizowanym kwitem do mieysca przeznaczenia przychodząc, kwit ten mieyscowemu pisarzowi Solnemu oddany bydź ma, a Pisarz ostateczną Rewizyą Soli zrobiwszy, Sol do Składow przyimie i odbierze, a kwit dla swéy dalszéy legitymacyi u siebie zachowa.

§ 13. Komory wyżéy wyrażone po odbytéy expedycyi Soli wedle deklaracyi prowadzącego nastąpionéy, pierwszą pocztą wprost od siebie do Kommissyi Przycho-

dow i Skarbu podadzą Rapport o téyże expedycyi z wyrażeniem szczegołow w §. powyższym wymienionych. Uchybienie w podaniu rappotu tego za pierwszym razem pociągnie karę zł. 30. za drugim zł. p. 60. a za trzecim oddalenie ze służby.

Takowy rapport także co miesiąc właściwéy Władzy Skarbowéy Woiewodzkiéy złożony bydź ma.

§. 14. Wszelkie mitręgi przy spełnianiu urzędowych obowiązkow przez Officyalistow pogranicznych, tudzież opóźnianie Expedycyi dla widokow własnych do poniesienia szkod poczynionych, na officyalistach pozostaią, ich bowiem iest obowiązkiem, śpieszném dopełnieniem służby łagodzić to, co ostrość przepisow do zachowania konieczném wskazuie.

§. 15. Jakim zaś sposobem deklaracye na komorach podług §. 10. zapisywane bydź winny, załącza się wzor pod Nr. I. Po expedycyi soli na granicy, winne są Komory Deklaracye od prowadzących Sol zaciągnąć w Regestr z temi szczegołami, iakie zawiera dołączonony wzor pod Nr. II. nie opuszczaiąc zwyczaynego Dziennika i ogolney dziennéy summowanéy percepty. Deklaracye i regestra porządnie i czysto utrzymywane bydź powinny; wydarzone wszystkie odmiany z Deklaracyi i rewizyi, notowane bydź maią w regestrze. Deklaracye odebrane czysto zachować i one przy Regestrach Kwartalnych Władzom Skarbowym Woiewodzkim wraz z zwrotem w oryginale paszportow użytych odsyłać, będzie obowiązkiem Komor. Po zrewidowaniu regestrow, Władze skarbowe paszporta z niemi zgodne znalazłszy, Kommissyi Przychodow i Skarbu odsyłać będą.

(Dalszy ciąg potém.)

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Umieszczaiąc poniżéy opis zbiegłego z pułku 5. piechoty liniowéy żołnierza Kozłowskiego Wawrzenca, zalecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, ażeby onego wszędzie śledzić starali się, spostrzeżonego przyaresztowali, i do naybliższey Kommendy Woyskowéy pod przyzwoitą strażą dostawili.

Ninieysze obwieszczenie, ażeby każdego wiadomości doszło, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze sposobem zwyczaynym w swych Gminach ogłoszą, i że się tak stało, przed respective W. Podprefektem udowodnią.

Płock, dnia 29. Czerwca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Opis. Kozłowski Wawrzeniec, żołnierz z pułku 5. piechoty liniowéy, z kompanii 3. rodem z wsi Bogonice, Departamentu Płockiego, syn Franciszka i Anny, twarzy pociągłéy, oczów siwych, nosa małego, włosow ciemno blond, czoła niskiego, wzrostu cali 4. strych 1.

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Umieszczaiąc poniżey opis zbiegłego Szymona Wąsika, o kradzież obwinionego, zalecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, ażeby onego wszędzie ściśle śledzić starali się, spostrzeżonego przyaresztowali, i rekwiruiącemu Sądowi Policyi poprawczey obwodu Lubelskiego pod przyzwoitą strażą dostawili.

Ninieysze obwieszczenie, ażeby każdego wiadomości doszło, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze sposobem zwyczaynym w Gminach swych ogłoszą, i że się tak stało, przed respective W. Podprefektem udowodnią.

Płock, dnia 29. Czerwca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Opis. Szymon Wąsik, lat maiący 34. wzrostu niskiego, twarzy pociągłey czarniawey, oczów siwych, nosa długiego, włosów czarnych, takichże wąsow, w czasie ucieczki miał na sobie starą drelichową koszulę i spodnie z płótna konopnego, czapkę z czarnym barankiem, wierzchem sukiennym obdartym.

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Umieszczaiąc poniżey opis Łukasza Krzysztofiaka, rodem z miasta Siedlec w transporcie zbiegłego, zalecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, ażeby onego wszędzie śledzić starali się, spostrzeżonego przyaresztowali, i Sądowi Policyi poprawczey obwodu Siedleckiego pod przyzwoitą strażą dostawili.

Ninieysze obwieszczenie, ażeby każdego wiadomości doszło, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze sposobem zwyczaynym w Gminach swych ogłoszą, i że się tak stało, przed respective W. Podprefektem udowodnią.

Płock, dnia 2. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Opis. Łukasz Krzysztofiak, rodem z miasta Siedlec, ma lat 30. iest wzrostu średniego, twarzy okrągłey, oczów piwnych, nosa średniego, włosow ciemnych, mowi po polsku.